

Verhaal van koning David en Batseba

Het is een warme dag geweest en David kan niet slapen. Hij staat op van zijn bed en gaat naar het dakterras. Het is volle maan en hij kan heel Jeruzalem overzien. Hij kijkt naar de stad en beseft dat dit alles van hem is. De torens, de muren en de huizen. Heel Jeruzalem ligt aan zijn voeten.

Plotseling ziet hij in een van de tuinen een vrouw lopen. Ze gaat naar de badplaats achter in de tuin. Ze doet haar kleren uit en stapt in de waterbak.

David blijft er met plezier naar kijken, want die vrouw is erg mooi. Na enige tijd komt de vrouw het water weer uit. Ze kleedt zich aan en gaat weer naar binnen. David staat nog even in gedachten, gaat dan naar beneden en roept een van zijn dienaren.

Schildwacht, kom hier, zoek morgenvroeg meteen uit wie die vrouw was, die ik zag in de tuin van de achterburen. Breng haar het bevel van de koning, dat zij morgen tussen 2 en 3 uur hier in het paleis verwacht wordt.

David laat verder niet merken wat hij van plan is. De volgende dag meldt zich een zenuwachtige vrouw bij Davids paleis. Het is Batseba, de vrouw van Uria, een officier in het leger van David. Ze is erg zenuwachtig en ze durft nauwelijks tegen David te praten.

Waarom hebt u mij laten komen, majesteit? Ik heb toch niets verkeerd gedaan, hoop ik? Mijn man en ik hebben grote bewondering voor u, majesteit. Mijn man is er trots op in uw leger te mogen dienen.

Maak je geen zorgen. En je moet geen majesteit'' tegen me zeggen. Voor jou ben ik gewoon je buurman, koning David. En daarom heb ik je ook laten komen. Ik vind dat wij als burens best eens kennis met elkaar mogen maken.

David begint steeds aardiger te doen. Hij gaat bij Batseba op de bank zitten. Na een halfuurtje babbelen schenkt hij een paar glazen wijn in. En dan begint David over haar man.

Je man is dus bij mij in het leger, hè? Bij generaal Joab. Dan vecht hij nu voor ons land tegen de Ammonieten, bij de stad Rabba. Dat zal voor jou toch ook niet altijd makkelijk zijn, al die tijd zonder je man?

Batseba blijft zwijgend op de bank zitten. Haar gedachten dwalen weg. Nu zit ze hier zomaar naast de koning. De grote held David, zo vlakbij haar . . . en hij is ook nog zo ontzettend vriendelijk. En opeens wordt ze heel openhartig.

Nee, het is niet altijd even gemakkelijk. Ik weet dat Uriah een dappere soldaat is, maar hij vertelt zelf nooit veel over de oorlog. Wanneer hij met verlof thuis is, dan merk ik aan hem dat de oorlog hem wel bezighoudt. Dan weet ik niet of ik wel lief genoeg voor hem ben.

Volgens mij ben je heel lief voor hem. Dat zie ik aan je ogen. Ik zou bijna jaloers zijn op Uriah, omdat hij zo'n lieve en mooie vrouw heeft.

Batseba moet erg blozen. Ze denkt: waarom doet hij toch zo aardig tegen mij?

Ze komt nauwelijks uit haar woorden, als ze zegt:

Waar heb ik dit aan te danken, koning, dat u zo aardig tegen me bent?

Je hebt het helemaal aan jezelf te danken, Batseba. Gisteravond zag ik je voor het eerst, in de tuin, toen je een bad nam. Sinds dat moment kan ik aan niemand anders meer kunnen denken.

David neemt haar in zijn armen en brengt haar naar zijn slaapvertrek. Ze krijgt de kans niet om tegen te stribbelen...

Bij die ene keer is het gebleven. David heeft verder ieder contact met Batseba vermeden. Het was net of hij zich schaamde.

Een paar maanden later wordt er een brief van Batseba op het paleis bezorgd. David opent de brief en leest: "Ik ben zwanger". Meer staat er niet in. David schrikt enorm.

(Zegt bij zichzelf) Wat een ramp zeg! Ik ben voor het volk de grote en machtige koning. Ik wil niet dat er roddelverhalen over mij worden verteld. Zo'n affaire is heel slecht voor mijn naam. Hier móet ik iets op vinden...

David bedenkt een plan. Hij zal zijn officier Uria naar huis laten komen. Dan zal David hem een koninklijke onderscheiding uitreiken wegens moedig gedrag.

Op de dag van Uria's verlof laat David een groot diner klaarmaken met veel drank en hapjes. Uria is een dappere, maar wat norse man. Hij voelt zich niet op zijn gemak bij zulke plechtigheden. David stelt alles in het werk om dit te veranderen. Aan het eind van het feest doet hij heel vriendschappelijk tegen Uria.

Nou Uria, je hebt dit feestmaal verdiend hoor. Neem nog maar een glas wijn. Je hoeft vandaag niet meer terug naar het leger. Je krijgt als beloning twee extra dagen verlof. Ga dus maar lekker naar huis. Je vrouw zal het vast wel een fijne verrassing vinden, dat je zomaar een paar dagen vrij bent.

Uria springt in de houding en kijkt David strak aan, alsof hij diep nadenkt. Iedereen aan tafel zit in spanning. Wat zal Uria zeggen?

Koning, mijn kameraden slapen in het open veld. Zij zijn in oorlog. Zal ik dan als enige soldaat thuis lekker in een zacht bed gaan slapen? Dat kan ik niet over mijn hart verkrijgen. Ik slaap die paar nachten wel hier in het poortgebouw. Dan voel ik mij verbonden met mijn makkers.

Wat een prachtkerel hè, die Uria? Maar David is woedend. Alleen kan hij dat niet laten merken. Nu gaat zijn plannetje niet door. Want als Uria die nacht bij Batseba had doorgebracht, zou niemand vreemd hebben opgekeken dat zij enige tijd later een kind had gekregen. David verzint een nieuw plan. Een plan dat nog veel gemener is dan het eerste. Twee dagen later geeft hij aan Uria een officiële, verzegelde envelop.

Beste Uria, vandaag ga je weer terug naar het legerkamp. Neem deze verzegelde brief mee en geef die aan generaal Joab. Er staat een geheime opdracht in. Die moet hij precies uitvoeren. Niemand mag hiervan iets weten, behalve Joab.

Het komt in orde, koning. Ik zal het bericht persoonlijk aan Joab geven. Daarna zal ik weer als officier in uw leger mijn werk doen.

Uria weet niet wat er in de verzegelde boodschap staat. Maar het is zijn eigen doodvonnis. Wanneer generaal Joab het bericht leest, is hij verbaasd en woedend tegelijk. Er staat namelijk: "Doe zo snel mogelijk een aanval op de muren van de stad Rabba. Stuur je officier Uria in de voorste linies mee."

Is de koning gek geworden? De muren van Rabba bestormen? Die stad wordt zwaar verdedigd. Dit plan kost alleen maar materiaal en mensenlevens. En Uria zal het vast niet overleven.

Maar Joab weet dat de koning altijd gehoorzaamd moet worden. Dus doet hij de volgende dag wat hem is opgedragen. Met lange ladders bestormen ze de muren van Rabba. Maar de boogschutters in de stad staan al klaar. En de inwoners gooien grote stenen naar de soldaten. Een van de eerste soldaten die sneuvelt, is Uria. De aanval is een totale mislukking. Na de bestorming zit Joab in zijn legertent.

Laat er een bode bij mij komen. Hij moet deze brief naar de koning brengen. Het is een verslag van de bestorming van de stad en van de dood van Uria. David moet zo spoedig mogelijk weten hoe zijn plan is afgelopen.

En zo gebeurt het. David leest de brief van Joab, maar kijkt niet echt teleurgesteld. Tegen de bode en de andere bedienden in het paleis zegt hij:

Uria is gesneuveld in de strijd tegen de stad Rabba. Het is jammer, maar zo gaan de dingen nu eenmaal in het leven. Soms win je en soms verlies je. Ik hoop dat Joab hierdoor de moed niet verliest. Hij moet doorgaan met zijn moedige strijd.

David stuurt een brief naar Batseba. Hij schrijft dat de koning zijn medeleven betuigt over de onverwachte dood van de dappere soldaat Uria. Er staat ook in dat David zich verantwoordelijk voelt. Als Batseba wil, dan mag ze in het paleis komen wonen en dan zal David verder voor haar zorgen.

Zodra de rouwtijd van Batseba voorbij is, verschijnt er een officieel staatsbericht: "De koning heeft in zijn paleis onderdak gegeven aan Batseba, de weduwe van Uria." En David wist, dat niemand ooit iets zou vermoeden.

